

skjøndt den senere kongl. Resolution naturligvis med Hensyn til dens reen juridiske Opsfattelse ikke staaer i samme Klasse som de tidligere, der ligge forud for Grundloven, er den dog et Moment, som vistnok Enhver billigen vil tillægge en vis Betydning. — Hvad dernæst Sagens Realitet angaaer, har det været mig, som, da Sagen første Gang behandlede her, ikke var Medlem af Thinget, fra første Øieblik af indlysende, at denne Mand staaer i et exceptionelt Forhold, hvori han ikke er kommen af politiske Grunde, men ved tilfældige Omstændigheder. Meget ofte seer man jo, at det seirende Parti under en større Statsomvæltning deler Byttet mellem sig indbyrdes; vi have derimod her seet det Tilfælde, at det seirende Parti aldeles Intet forlangte eller tog for sig selv, men derimod paa det Kundeligste og Generøseste affandt sig med det besejrede. Jeg, som jo dengang befandt mig blandt Seirherrerne, har ikke fundet nogen Grund til at behandle Generallieutenant Rømer anderledes end alle de andre afgaaede Embedsmænd, der da hørte til de Besejrede.

Finantsministeren: Jeg maa takke det ærede Udvalg for den Indstilling, som nu fra dets Side er fremkommen. Naar der findes en fuldkommen Enighed Sted i Realiteten, kan jeg ikke ønske at sige noget videre, og navnlig skulde jeg her ikke tilføie Noget til, hvad der af den ærede Drosfører er yttret, hvis jeg ikke ved hans Foredrag maatte finde mig foranlediget til blot at bemærke, at fra mit Synspunct ligger Hovedargumentet ikke i den citerede Resolution.

Wessely: Jeg skal dog tillade mig at tilføie, hvorledes Sagen stiller sig for mig efter de fremkomne Oplysninger. Jeg antager, at den Mand, der var Krigsminister dengang, der var Tale om at gjøre Indstilling om Generallieutenant Rømers Pension, havde den Anskuelse, at han ikke vilde indstille til en saa høi Pension uden under Forbehold af nærmere Resolution og Bestemmelse enten gennem Pensjonsloven eller gennem Rigsdagen, og at han derfor har forfattet sin Indstilling, som blev fremlagt i Ministerconseilet, paa den Maade, at der blev forbeholdt en Revision. Denne Mening har, saavidt jeg kan skjønne,

ikke fundet Bisald i Ministerraadet, og Beslutningen saaldes, at Generallieutenant Rømer skulde pensioneres i Overensstemmelse med andre Embedsmænd, som paa samme Tid gik af fra deres Embeder. Denne Resolution er kommen tilbage til Krigsministeriet, hvor man naturligvis har opbevaret den første Indstilling, da det har været af Betydning for den daværende Krigsminister, at det var konstateret, at han havde den Anskuelse; og den hele Sag er kommen i et uheldigt Spor derved, at der er steet en Feil, saavidt jeg kan skjønne i Krigsministeriet, saaledes at dette nemlig, da der blev Forespørgsel fra Finantsministeren om, hvorledes det forholdt sig med denne Pension, har svaret med Indstillingen istedetfor med Resolutionen. Svaret skulde have lydt paa, at efter den kongelige Resolution var Generallieutenant Rømer afskediget med en Pension paa 5,100 Rd.; saa vilde Sagen, saavidt jeg skjønner, aldeles ikke være kommen frem, idet Statsrevisionen vilde have anerkjendt den kongelige Resolution, ligesom den har anerkjendt andre kongelige Resolutioner, hvorved Pensioner bleve bestemte for Embedsmænd, der da gik af. Det er derfor, forekommer det mig, factiss klart, at det Hele berøer paa en urigtig Expedition fra Krigsministeriets Side.

Finantsministeren: Jeg bør maastee bemærke, at den omtalte Indstilling var til Hans Majestæt Kongen og ikke, som af den ærede Rigsdagsmand anført, til Ministerconseilet.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

Forslag af Udvalget:

Finantsministeriet:

Pensjonsvæsenet. 7. at Ordene „for denne Gang“ udgaae.
vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.

Formanden: Derefter sættes under Forhandling Udvalgets Endringsforslag til 8de Antegnelsespost, ligeledes under Pensjonsvæsenet, i Forbindelse med flere Antegnelsesposter.